

deltidsbeskæftigede med supplerende dagpenge.

Kl. 16:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Thomas Adelskov.

Kl. 16:48

Thomas Adelskov (S):

Det kan jeg sådan set godt et eller andet sted være enig i. Det var så bare heller ikke det, jeg spurgte om. Jeg foreslog ikke, at det skulle være for dem, der havde frigørelsesattester, at man lavede den forskel, som ministeren taler om. Jeg taler om alle arbejdsgivere, der har en medarbejder ansat, som skal have supplerende dagpenge. Efter 1 måned eller efter den første dag eller efter 3 måneder – det var måske rimeligt, at man sagde, det skulle være efter 3 måneder – skal alle arbejdsgivere, der har en medarbejder eller flere medarbejdere, der skal have supplerende dagpenge, pr. medarbejder betale en afgift på 1.000 kr., 1.500 kr. eller 2.000 kr., hvis regeringen synes det er i orden, for så ville arbejdsgiveren skulle tage stilling til, om man helst vil betale en afgift eller fuld løn til medarbejderen.

På den måde fik vi måske egentlig fat på de der virksomheder, som jeg er enig med beskæftigelsesministeren i at vi ikke kan have udnytter vores dagpengesystem. Men vi undgik så også at ramme de mange, der er fuldstændig afhængige af det supplerende dagpengesystem.

Kl. 16:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:49

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Man kan også indvende imod en afgift, at det, at vi indfører en afgift, ligesom blåstempler, at man så nu som arbejdsgiver har ret til at benytte sig af supplerende dagpenge. Ved at man indfører en betalingsordning, kan man sige: O.k., så behøver jeg ikke at indrette arbejdet på en anden måde, for nu har jeg betalt for det. Jeg vil gerne det til livs, at der i nogle tilfælde er en uheldig alliance mellem arbejdsgiver og lønmodtager om, at det er a-kassen, der betaler gildet.

Kl. 16:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere spørgsmål? Nej. Så er spørgsmålet sluttet, og hermed er spørgetiden afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 25: Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af fastfrysningen af niveauet for ngo-bistanden.

Af Jeppe Kofod (S) m.fl.
(Fremsættelse 12.12.2007).

Kl. 16:50

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet.

Ministeren for udviklingsbistand.

Kl. 16:50

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Jeg vil gerne på regeringens vegne starte med at opfordre Folketinget til at afvise det fremsatte beslutningsforslag. Det er imidlertid vigtigt samtidig at understrege, at grundlaget for afvisningen ikke er mangel på forståelse for flere af forslagsstillernes synspunkter. Det er ingenlunde tilfældet.

Regeringen er således enig i, at de danske ngo'er er vigtige partnere, når det gælder kontakten til og samarbejdet med civilsamfundets organisationer i udviklingslandene. Det skal der ikke herske nogen tvivl om. Regeringen er samtidig enig i behovet for at støtte udviklingen af et stærkt og mangfoldigt civilsamfund i udviklingslandene. Erfaringen viser, at de mange store udfordringer, som vi står over for i udviklingsarbejdet, kun kan tackles gennem et frugtbart samarbejde mellem stat, civilsamfund og også erhvervslivet, hvor det er relevant. Udviklingen af et levende og mangfoldigt civilsamfund i udviklingslandene er efter min bedste overbevisning derfor en væsentlig forudsætning for langsigtet fattigdomsbekæmpelse og demokratiudvikling.

Regeringen er derimod ikke enig i, at ngo-bistanden i dag udgør en mindre del af den bilaterale bistand i forhold til niveauet i 2001. Det er den ikke af den simple grund, at det ganske enkelt ikke er rigtigt. Som det fremgår af mit svar til Udenrigsudvalget på spørgsmål 36 af 31. december 2007, så udgjorde ngo-bistanden ca. 10 pct., helt præcist 10,4 pct., af den bilaterale bistand i 2001. I 2006 var den en anelse højere, nemlig ca. 11 pct., helt nøjagtig 11,1 pct. På det finanslovsforslag for 2008, som regeringen netop har fremsat, afsættes der set i forhold til finans-